तथा तमात्मजं युद्धे विक्रमन्तमरिन्दमं। दृष्ट्वा पार्थो रणे यत्तं सिंहनादमथानदत्।
पीडयानञ्च तत्सैन्यं पौत्रं तव विशाम्पते। दृष्ट्वा त्वदीया राजेन्द्र समन्तात् पर्य्यवारयन्।
ध्वजिनीं धार्त्तराष्ट्राणां दीनशत्रुरदीनवत्। प्रत्युद्ययौ स सौभद्रस्तेजसा च बलेन च। २६८५
तस्य लाघवमार्गस्थमादित्यसदृशप्रभं। व्यदृश्यत महच्चापं समरे युध्यतः परैः।
स द्रौणिमिषुणैकेन विद्ध्वा शल्यञ्च पञ्चभिः। ध्वजं सांयमनेश्चापि सोऽष्टाभिः पर्य्यपातयत्।
रुक्मदण्डां महाशक्तिं प्रेषितां सौमदत्तिना। शितेनोरगसङ्काशां पत्त्रिणा विजहार तां।
शल्यस्य च महाघोरान् पश्यतः शतशः शरान्। निवार्य्यार्ज्जुनदायादो जघान चतुरो हयान्।
भूरिश्रवाश्च शल्यश्च द्रौणिः सांयमनिः शलः। नाभ्यवर्त्तन्त संरब्धाः कार्ष्णिबाहुबलोदयं। २६९०
ततस्त्रिगर्त्ता राजेन्द्र मद्राश्च सह कैकयैः। पञ्चविंशतिसाहस्रास्तव पुत्रेण चोदिताः।
धनुर्वेदविदो मुख्या अजेयाः शत्रुभिर्युधि। सहपुत्त्रं जिघांसन्तं परिवव्रुः किरीटिनं।
तौ तत्र च पितापुत्त्रौ परिक्षिप्तरथावुभौ। ददर्श राजन् पाञ्चाल्यः सेनापतिरमित्रजित्।
स वारणरथौघेन सहस्रैर्बहुभिर्वृतः। वाजिभिः पत्तिभिश्चैव वृतः शतसहस्रशः।
धनुर्व्विस्फार्य्य संक्रुद्धश्चोदयित्वा च वाहिनीं। ययौ तन्मद्रकानीकं कैकेयांश्च परन्तप। २६९५
तेन कीर्त्तिमता गुप्तमनीकं दृढधन्वना। प्रयुक्तरथनागाश्वं योत्स्यमानमशोभत।
सोऽर्जुनं प्रति संयातः पाञ्चालकुलवर्द्धनः। त्रिभिः शारद्वतं वाणैर्ज्जत्रुदेशे समर्दयत्।
ततः स मद्रकान् भित्त्वा दशभिर्न्निशितैः शरैः। पृष्ठरक्षं जघानाशु भल्लेन कृतवर्म्मणः।
दमनञ्चापि दायादं पौरवस्य महात्मनः। जघान विपुलाग्रेण नाराचेन परन्तपः।
ततः सांयमनेः पुत्त्रः पाञ्चाल्यं युद्धदुर्मदं। अविध्यद्दाशतावाणैर्दशभिश्चास्य सारथिं। २७००
सोऽतिविद्धो महेष्वासः सृक्किणी परिलेलिहन्। भल्लेन भृशतीक्ष्णेन निचकर्त्तास्य कार्म्मुकं।
तथैनं पञ्चविंशत्या क्षिप्रमेव समर्दयत्। अश्वांश्चास्यावधीद्राजन् उभौ तौ पार्ष्णिसारथी।
हताश्वे स रथे तिष्ठन् ददर्श भरतर्षभ। पुत्त्रः सांयमनेः पुत्त्रं पाञ्चाल्यस्य यशस्विनः।
सम्प्रगृह्य महाघोरं निस्त्रिंशवरमायसं। पदातिस्तूर्णमानर्च्छत् रथस्थं द्रुपदात्मजं।
तं महौघमिवायान्तं खात्पतन्तमिवोरगं। भ्रान्तावरणनिस्त्रिंशं कालोत्सृष्टमिवान्तकं। २७०५
दीप्यमानमिवादित्यं मत्तवारणविक्रमं। अपश्यन् पाण्डवास्तत्र धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः।
तस्य पाञ्चाल्यपुत्त्रस्तु प्रतीपमभिधावतः। शितनिस्त्रिंशहस्तस्य शरावरणधारिणः।
वाणवेगव्यतीतस्य रथाभ्यासमुपेयुषः। त्वरन् सांयमनेः क्रुद्धो बिभेद गदया शिरः।
तस्य राजन् सनिस्त्रिंशं सुप्रभं शरवारणं। हतस्य पततो हस्तात् सोत्सेधमपतत् भुवि।
तं निहत्य गदाग्रेण लेभे स परमं यशः। पुत्त्रः पाञ्चालराजस्य महात्मा भीमविक्रमः। २७१०
तस्मिन् हते महेष्वासे राजपुत्त्रे महारथे। हाहाकारो महानासीत् तव सैन्यस्य मारिष।
ततः सांयमनिः क्रुद्धो दृष्ट्वा निहतमात्मजं। अभिदुद्राव वेगेन पाञ्चाल्यं युद्धदुर्म्मदं।